

3'Ain - Sea Of Stories

Choux De Bruxelles

Een ontmoeting van oosterse melancholie, westerse zeemansliederen en universele jazzklanken.

Weet je nog, toen we in 2015 gealarmeerd werden door “de golf van vluchtelingen die ons land overspoelde”? Sommigen zagen overal gevaren en import van problemen vanuit het verre Syrië en Irak, moslims notabene. Tijd voor een Vlaamse Reconquista, verdomme!

Dat er tussen die vluchtelingen vooral gewone mensen zoals wij zaten, dat was voor de bange witte man bijkomstig. Deze vloed moest gestopt worden en wel sofort! Gelukkig waren niet alle witte mannen bang. Accordeonist Piet Maris (Jaune Toujours) bijvoorbeeld leerde de Syrische trompettist Yamen Marini kennen en samen met jazzbassist Otto Kint (Otto Kintet) begon hij muziek te maken.

Dat resulteerde in mei 2020 in een eerste ep. En nu is er 'Sea Of Stories', een relatief kort album met zeven instrumentale nummers die warm klinken als het zand in Syrië, volks als de muziek in een Oostendse havenkroeg en kosmopolitischals de stad Brussel, die voor vele mensen de haven was waar ze strandden.

De plaat opent met *Schuimkop*, een gezamenlijke compositie van de drie muzikanten met de eerste noten van Martini uit de tijd dat hij zichzelf opnieuw trompet leerde spelen na een zware operatie. De track komt traag aanrollen en de eerste zes minuten van deze plaat klinken aarzelend en vol weemoed, maar tegelijk teder en dankbaar. Anders dus dan het speelse *[lacht]*, dat begint met een lachende trompet die enkel scheve noten kakelt vooraleer in een dartele, vrije vlucht als een meeuw het zwerk kiest en dan op de thermiek lijkt verder te zweven. En al helemaal anders dan *Tango Soleil Du Nord*, verderop op de plaat, een nummer dat Maris schreef voor de Zinneke Parade, maar uitwerkte voor 3'Ain.

Maar eerst verraadt de band werkplaats Oostende met *Scrambled Ensor* dat zich lijkt te willen ontpoppen tot een zwierig walsje, maar zich toch weer inhoudt. En hoe geraak je voorbij *Meeting Issues*, het hoogtepunt van de plaat? Deze prachtige compositie van Martini start met een heerlijke baslijn van Kint om dan uitte monden in een zwoele dans van trompet en accordeon. Hypnotiserende, warme klanken doen dromen van onbereikbare vrienden en vriendinnen.

Dat Martini ondertussen helemaal de oude is, laat hij horen in *Mayaaze*, een compositie van Kint, maar met een lange solo-intro door de trompettist die zelf hetafsluitende *Perron* O schreef, een compositie waarvan de titel verwijst naar de problemen die een mens af en toe ondervindt om op tijd op het juiste perron en op de juiste trein te raken.

Dat dit wel lukte met 3'Ain is het resultaat van een vruchtbare vriendschap tussen drie mannen, toevallig ook alle drie topmuzikanten, die elkaar ontmoetten doordatde ene een moordende oorlog ontvluchtte en de andere twee hem welkom heetten. Is er iets mooiers dan dat?

Marc Alenus.